

sino se tudi letos fotografirati, in pred odhodom smo imeli „komers“. Končali smo 15. vel. srpana. Vsakdo se že veseli, da zapusti mestni ropot in se vrne med svoje domov — poleg tega so se nam tudi žepi dobro posušili, kajti življenje je precej drago. Prosilí smo daljne podpore — a zaman, nimajo denarja za to.*)

Vestnik.

Cesarjev rojstni dan. Dne 18. vel. srpana je minulo 66 let, odkar je zagledal luč sveta naš premilostni vladar, cesar Franc Jožef I. Po cerkvah širom vse države smo molili ta dan podaniki Vsevišjega, da bi nam milostno ohranil pri življenju še dolgo let Onega, ki je na srečo domovine stal v vsej dolgi dobi svojega vladanja: razsoden v dnevih sreče, a udan v Božjo voljo v dnevih viharjev in nesreče! Tu vladarjeva modrost je trdna zaslomba državi in je blažiteljica strasti v političnih in narodnih borbah, ki so neizogibne spremljevalke ustavnega in parlamentarnega življenja. Strasti razjedajo medsebojno ljubezen med državljani, modrost vladarjeva utrja vez ukupnosti. Nočemo izgubljati besedi v zatrdilo lojalnosti slovenskega učiteljstva; kar je zapisano v srcih, ne treba mnogih besedi. Bog večni rosi svoj blagoslov na sleherni korak našega viteškega vladarja! Kakor povsod v širni naši državi in v naši ožji domovini, praznoval se je cesarjev rojstni dan tudi v Ljubljani slovesnim načinom. V stolni cerkvi daroval je ob 10. uri dopoldne knezoškof dr. Missia ob veliki asistenci slovesno inaso, kateri glavni deli so se s streljanjem na Gradu salutirali. Cerkvene slovesnosti, katera se je končala z zabavno pesnijo, udeležili so se deželni predsednik baron Hein s svetniki in uradniki deželne vlade in okrajnega glavarstva, deželni glavar Detela z deželnimi odborniki, župan Hribar na čelu občinskega sveta in mestnih uradnikov, deželnega sodišča predsednik Kočevar, finančni prokurator, dvorni svetnik dr. Racič, državni pravdnik Pajk, trgovske in obrtne zbornice podpredsednik Klein, tobačne tovarne upravitelj, višji poštni oskrbnik, žandarmerijski poveljnik, ravnatelj, profesorji in učitelji raznih učilišč in mnogo družega odličnega občinstva. Za vojaštvo, kar ga je še bilo v Ljubljani, služila se je slovesna maša na dvorišču nove vojašnice. Pri deželnem predsedstvu oglasile so se razne deputacije s prošnjo, naj bi se njih najudanejše čestitke in izraz lojalnosti sporočile na najvišje mesto.

Cesar Franc Jožefova ustanova za učiteljske sirote na Kranjskem: Gospod Korbar Avgust, nadučitelj v Št. Vidu nad Cerknico za 2. polovico t. l. 1-80 gld. — Blizamo se koncu leta; zato prosimo vse p. i. tovariše in tovariše, ki mislijo biti deželni darovanja za naše sirote ter na tako lep in blag način proslavljati plodonosno 50letno vladanje Nj. Velikanstva, našega presvetlega cesarja Franca Jožefa I., da si vsakdo svoje dohodke in izdatke tako uredi, da mu bode mogoče do prve polovice meseca grudna poslati svoj prispevek za leto 1896. Z združenimi močmi!

Učiteljski konvikt: Neimenovan Potočan v Starem trgu 10 K, katere so darovali prijatelji učiteljev iz Loškega potoka v gostilni g. Lovšina na Hribu. Gdč. Rafaela Inglic, učiteljica v Begunjah, je nabrala v veseli družbi pri g. Strgulcu v Begunjah 8 K 22 h.

A. Praprotnikov spomenik: Slavno učiteljsko društvo za postojinski šolski okraj 10 K. Hvaležen učenec J. J. 10 K. Bivši učenci rajnega A. Praprotnika, tovariši in prijatelji njegovi, posnemajte tega „hvaležnega učenca“. Nagrobni spomenik — v podobi piramide iz sienita — bode prihodnji mesec gotov ter bode stal mnogo novcev. Spominška plošča bode že ta mesec izgotovljena. Plošča je zelo lepa. V domačem mramorju je udelana iz lepega belega kamena isklesana Praprotnikova glava, okoli katere se blišči napis: „Prva skrb mi je mladina, ravno tako domovina“. Na spodnji plošči stoji pa zapisano: „V tej hiši se je rodil dne 9. listopada leta 1827. Andrej Praprotnik, prvak slovenskega učiteljstva, pesnik in pisatelj slovenski.“ Postavilo „Slovensko učiteljsko društvo“. — Kedar bode šola v Podbrezju zgotovljena (zdej jo popravljajo), bode slovesna otvoritev spominške plošče.

Imenovanja. Pomožna učiteljica na osemrazredni mestni dekliški šoli v Ljubljani gospđ. Ana Jereb je imenovana za učiteljico v Žužemperku; začasna učiteljica v Mošnjah,

*) To ni nič novega; za vse drugo imajo denar, za šole in učitelje jim ga pa vedno primanjkuje! Res: Quem dii odere — — —
Uredništvo.

gospé. Apolonija Fatur, je imenovana za stalno učiteljico na isti šoli; začasni učitelj v Kamni gorici, g. Franc Lavtizar, je imenovan stalnim učiteljem na isti šoli; g. Josip Novak, učitelj na Brezovici, je dobil službo na c. kr. rudarski šoli v Idriji; g. Janko Leban, nadučitelj v Begunjah pride v Trebelno in g. Stipko Jelenec, učitelj v Trnji, pa v Božakovo; gospé. Josipina Grilec, izprašana učiteljska kandidatinja, je dobila 4. učno mesto v Senožcah; profesor na veliki realki in šolski nadzornik za nemške ljudske šole gospod B. Knapitsch je imenovan ravnateljem učiteljskega v Celovcu; ravnatelj učiteljskega v Opavi, g. Josip Palla, je imenovan deželni šolski nadzornikom za Koroško. Pravijo, da ne zna slovenskega jezika! Kaka načela ga bodo vodila gledé ljudskih šol za koroške Slovence, se bode kmalo pokazalo. Deželni šolski svet je imenoval: Učitelja v Preserjih g. Jakoba Marna nadučiteljem na Viču, zač. učitelja v Blagovici gosp. Kornelija Jegliča učiteljem-voditeljem istotam; učitelja pri Sv. Trojici gosp. Franca Razpotnika učiteljem v Vodich, zač. učiteljico na Dobrovi gospé. Marijo Schecharg za stalno učiteljico ondu, učitelja v Ribnici g. Josipa Čopa učiteljem-voditeljem v Trnji, učitelja v Kamniku g. Josipa Hribarja učiteljem v Ribnici, učiteljico v Trzinu gospé. Marijo Borovsky pa za nadučiteljico na ondodni deklški šoli. Gospé. J. Merk, suplentinja na Srazredni slovenski deklški šoli v Ljubljani, je imenovana za začasno učiteljico istotam.

† Leopold Cvek, učitelj v pokoju je dné 3. t. m. umrl. N. v m. p.!

Vdovsko učiteljsko društvo bode imelo letni občni zbor dné 17. t. m. dopoldne v prostorih II. mestne šole na Cozovi cesti. Opozarjamo p. i. gg. člane, da se v čim večjem številu vdeležijo zborovanja. Ker razpolaga društvo z veliko svoto denarja, nam bode posebno gledati na to, da si izvolimo zanesljivo vodstvo (odbor). Čuje se, da dosedanjemu, jako delavnemu in marljivemu predsedniku g. Sr. Stegnarju ne bode več mogoče prevzeti mesta predsednika. V tem slučaju so nekateri udje mnenja, da bi volili na to mesto g. Juraj Režek-a, učitelja na I. mestni šoli. Nam se zdi ta kandidatura zelo srečna; značaja preteklost g. R. nam je porok, da bi bil mož na svojem mestu, kajti poleg vseh družih lastnosti, ki jih mora imeti predsednik tako važnega društva, moramo kot slovenski učitelji gledati tudi na to, da sedi na tem mestu tudi neomahljiv in uzoren naroden učitelj! Če bi pa g. Stegnar mogel še ostati na tem mestu, seveda, potem volimo njega. Za blagajnika se pa priporoča zopet g. J. Cepuder, ki je v tem poslu prav dobro izurjen.

Uradni spisi. Miličeva tiskarna priporoča pričetkom novega šolskega leta slavnim krajinim šolskim svetom, č. šolskim voditeljstvom in p. i. gg. učiteljem svojo veliko zalogo predpisanih uradnih spisov po najnižjih cenah.

Ročni katalog za šolsko leto 1896/97. Sestavil Stefan Primožič, učitelj. III. letnik. V Postojni. Tiskal in založil Rih. Seber, tiskar v Postojni. Vsebina: Razdelitev ur. Šolski prazniki na Kranjskem. Ročni zapisnik za razrednega učitelja za 80 učencev. Ročni zapisnik za posamezne predmete za 105 učencev. Le-ta bo dobro došel onim, ki poučujejo kak predmet v tujem razredu ali v obrtno-nadaljevalni šoli. Razdelitev ur za posamezne predmete. Kolkovne lestvice. Poštni tarifi. Pristojbina za brzojavo. Krouska veljava. Zapisnik godov. Zapisnik udov kr. s. sveta. Beleške za posamezne dneve v mesecu. 20 praznih listkov. Katalog je lično v platno vezan. Glede na praktično sestavljenost vsebine se katalog najbolje sam priporoča; sicer ga pa tudi vsakdo, kdor ga je do sedaj rabil, zelo hvali, takisto tudi mi. Torej, tovariši, sežite pridno po njem!

Književno naznanilo. V kratkem bodo izšle v Miličevi tiskarni: „Pripovedke iz avstrijske zgodovine“. Zgodovinski pouk se prične s pravljicami in pripovedkami iz zgodovine. Tako nam predpisuje učni črtič. Tudi avstrijska zgodovina se mora tako pričeti in zato nam učni črtič tudi predpisuje „pripovedke iz avstrijske zgodovine“. Takih pripovedek imamo že nekaj po naših „Berilih“, a vse premalo; veliko jih je pa zbranih po raznih nemških šolskih „Berilih“. Precej jih najdemo tudi v „Vrtcu“. Učitelju pa s temi raztresenimi viri ni dosti pomagano, ker ima malokdo vse pri rokah. Da se pride temu nedostatku v okom, je zbral in priredil po zgoraj imenovanih virih in nekaterih zgodovinskih knjigah učitelj Jakob Dimnik razne „pripovedke iz avstrijske zgodovine“, katere bodo gotovo dobro došle ne samo učitelju, ampak posebno še naši šolski mladini (šolskim knjižnicam.) Zatorej te „Pripovedke“ prav toplo priporočamo že danes sl. kr. šolskim svetom, č. šolskim voditeljstvom in p. i. učiteljstvu, da si z morebitnimi naročili uradnih spisov naroče ob enem tudi (za šolske knjižnice po več iztisov) „Pripovedke iz avstrijske zgodovine“.

Odkritje nagrobnih spominkov pokojnemu ravnatelju Ingliču in učitelju Plesku se bo vršilo 24. t. m. na pokopališču v Idriji s sv. mašo, nagrobnim govorom in petjem. Pred jednem mesecem zamrlemu učitelju Levsteku se postavi spomenik prihodnje leto, nepozabnemu Ribnikarju v Dolenjem Logatcu pa 22. vinotoka 1896.

Odlikovanje. Gosp. Filip Koderman, nadučitelj na Frankolovem, je dobil od presvetlega cesarja srebrni zaslužni križec. Častitamo!

Ministerijalnim svetnikom extra statum v naučnem ministerstvu je imenovan na mesto pokojnega dvornega svetnika Germana, dosedanji profesor na praškem češkem vseučilišču, dr. Režek. Tako so dobili Čehi zopet svojega rojaka v naučno ministerstvo.

Kuratorij za višjo slovensko deklisko šolo. V zmislu § 14. statuta za višjo deklisko šolo se je vršila v seji občinskega sveta ljubljanskega dne 1. t. m. volitev kuratorija. Izvoljeni so bili ti-le gg.: C. kr. višje gimnazije ravnatelj Andrej Senekovič (načelnik); dr. vitez Bleiweis-Trsteniški, mestni učitelj Jakob Dimnik, c. kr. učiteljskega ravnatelj Fr. Hubad, odvetnik dr. V. Krisper, prof. Fr. Orožen in ravnatelj c. kr. obrtnih strokovnih šol Iv. Šubic. Po jednega člana imenuje tudi vlada, knezoškofjski ordinarijat in deželni odbor; ta pa le, če dovoli šoli 500 gld. letne podpore.

Volilno gibanje na Štajerskem. Konservativni kandidat Thurbart je imel v St. Petru pri Ljubnem shod. Govoril je na tem shodu največ o gospodarskih vprašanjih. Izrekel se je za šestletno šolsko dolžnost. Na vprašanje nekega učitelja, kako misli o povišanju učiteljskih plač, ni dal jasnega odgovora. Rekel je, če se povišajo, da se bodo morale povišati deželne priklade, kar je pa jako kočljiva stvar. Kandidat se je vidno bal zameriti se knetom, če se izreče za povišanje učiteljskih plač. Misli si je, učitelj je malo mej volilec, kmetov pa jako veliko. Učitelji bodo pa že storili svojo dolžnost, da tacega kandidata, ki je tako omahljiv glede povišanja učiteljskih plač, ne bodo podpirali.

Številke govore. Bavarski učitelji imajo dve društvi: „Liberalno“ ima 12.000 članov učiteljev, „klerikalno“ pa 270 članov učiteljev in 4016 neučiteljev, večinoma duhovnikov.

Samomor zaradi krivega obdolženja. Učitelj Friderik Werzer v St. Lorencu na Koroškem si je z britvijo prerezal vrat ter je vsled tega umrl. Nahujskani vaščani v njegovem službenem kraju so ga krivo tožili pri deželnem šolskem svetu. To je nesrečnega tovariša tako bolelo, da si je sam vzel življenje. Znano nam je pa s Koroškega še par tako žalostnih slučajev. Res, pomilovanja vredni koroški učitelji. Mogoče, da jim z novim deželnim šolskim nadzornikom prišije srečnejša doba. Dal Bog!

Višja dekliska šola. Članek, ki smo ga v 16. in 17. številki našega lista pod tem zaglavjem objavili, je spisal g. prof. V. B., kateri je obljubil, da bode še kaj več napisal o dekliski vzgoji, če mu bode le količkaj dopuščal čas.

Domoznanstvo v ljudski šoli. Metodično navodilo. Spisal Jakob Dimnik. Pričetkom novega šolskega leta opozarjamo gg. tovariše in tovarišice, da ima upravištvo našega lista še nekaj iztisov te knjige v zalogi in sicer po 50 kr. knjiga.

Andersenove pravljice za mladino. Izbral in poslovenil Fran Nedeljko. V Ljubljani, 1896. Založil J. Giontini. Tisk Rud. Miličeve tiskarne. Str. 136. Andersenove pravljice so znane po vsem svetu in so se preložile malone že na vse evropske jezike. Preлагatelj je s srečno roko odbral najboljše ter z njimi naši mladini gotovo vstregel. Knjižica, obsežajoča 16 pravljič, je jako lična in je okrašena z več lepimi, mnogobarvnimi slikami. Trdo vezan izvod velja 50 kr., po pošti 55 kr. Priporočamo jo prav toplo naši mladini in šolarskim knjižnicam!

„Slovenec“ in mistične stroke. V 16. in 17. številki našega lista piše naš so-trudnik bl. g. dr. Ivan Borštnik v članku „K šolski higijeni“ med drugim tudi o psihičnem strahovanju otrok, o pretenju, živem slikanju slabih posledkov otroških šolskih napak, o opisovanju „groze“ smrti, pekla i. t. d.

„Slovenec“ ti nazori niso po volji, češ, da smo nasprotniki katekizma ter da je te mistične stroke posebno rad gojil naš božji Odrašitelj.

Kdor stvar trezno sodi, nam mora pač pritegniti, da zastran tega nismo zoper katekizem, ampak nam je le na tem, da se šolska mladina ne sme strašiti s smrtjo ter ji groziti s peklom i. t. d., ker so take grožnje na kvar zdravju mladine. To nam spričujejo vsakdanje skušnje. Le poskusite otroka prestrašiti kakorkoli že in vidili boste, kako nemiren vam je cele noči, v kakošnih skrbih vam je čez dan in kako vidno hira njegovo zdravje. Telesno kazen, bodi še tako velika, otrok s časom, če tudi težko, vendar se pozabi, strahu in groze pa ne pozabi nikdar, kamo li še, če smo mu grozili s smrtjo ali še celo s peklom, z večnim pogubljenjem. Otroci pridejo prestrašeni iz šole in z raznimi vprašanji o tem spravijo svoje stariše čestokrat v veliko zadrego. Resnico se jim stariši boje povedati, da bi otroci ne bili še bolj prestrašeni, neresnice jim pa ne smejo praviti. Ne, to ne spada v šolo, to je pretežko umevno, to je prehudo za tako rahlo-

čutna bitja, kakor so otroci, posebno deklice. To je torej jedro trditve g. dr. Borštnika in tako umejemo tudi mi „mistične stroke“.

Kako se mistične stroke na kvar zdravju otrok tu in tam prestrogo goje v šoli kaže nam posebno tale žalostni dogodek: Veroučitelj Schiestl v Kundl-u (spodnja Inška dolina, na Tirolskem) je živo slikal otrokom v šoli, kako grozne muke trpe uboge duše v vicah. Da bi pa otrokom to trpljenje pokazal in predočil bolj nazorno, zvabi v ta namen nekaj deklic v svoje stanovanje; tu prižge svečo, prime jedno deklico za roko ter ji utakne prste v plamen. Jedna deklica je bila toliko pametna in pogumna, da je pihnila luč. Ali, kaj stori ta „navdušeni“ veroučitelj s to deklico! Prime jo z vso jezo, stisne med kolena ter ji s silo drži roko nad svečo, kojo je zopet prižgal. Deklica je sicer sedaj zapopadla groze in muke duš v vicah, a groze, trpljenja in strahu, kojega je doživela pri tej priliki, ni pozabila nikdar in gotovo ga tudi nikdar ne bode! Stariši te uboge deklice so tožili nevmisljenega kateheta pri okrajnem sodišču v Rattenbergu, katero ga je obsodilo na 40 gl. denarne kazni in 10 gl. pa za bolečine, koje je morala prestati nedolžna deklica. — Vidite, gospoda, to so tiste mistične stroke, katerim se mi upiramo in kakoršne ima v mislih tudi naš sotrudnik g. dr. Iv. Borštnik. Živo slikanje trpljenja duš v vicah, smrti, pekla i. t. d., namreč grožnja s takimi kaznimi še odraslemu človeku škoduje; tacih dokazov imamo, žal, le preveč v naših blaznicah. Postrežemo lahko z dokazi.

Vzgojitelj, pravi vzgojitelj, mora torej odstraniti vse, kar bi utegnilo škodovati zdravju naših otrok, kajti pred očmi mu morajo biti vedno le otroci, najdražji zaklad svojih starišev, kateri so nam jih izročili v vzgojo in varstvo! In če bi se raniki Slovence prebudili, prepričani smo, da bi nam prav dal in bi gotovo ne mislil, da smo zastran tega, ker nam je na srcu zdravje naše mladine, nasprotniki katekizma.

„Slovenec“ trdi nadalje, da je te mistične stroke posebno rad gojil naš božji Odrešitelj. Odkrito povemo, da nam ni znano, pri kateri priliki bi bil On do otrok gojil te mistične stroke. Znano nam je pa prav nasprotno. Naš božji Odrešitelj je bil najboljši prijatelj otrok. Prijazno in ljubeznivo jih je vabil k sebi, jih jemal na ročaj, objemal in blagoslovljal, ob jednem pa jih z največjo prijaznostjo in ljubeznivo poučeval ter jim slikal z najlepšimi barvami prijetnosti, lepote in krasote nebeskega kraljestva. In ljubezen, kojo je gojil naš prvi in najboljši učitelj do otrok, vzbujala je v otroških srcih ljubezen do Njega in nebeskega Očeta. Ta ljubezen se jim je tako globoko vkoreninila v srce, da so si iskreno želeli, biti na veke združeni z njim. Pridobil si je torej naš božji Odrešitelj ljubezen otrok na lep način, ne da bi jim grozil s smrtjo, s peklom, ne, da bi jim živo slikal slabe posledice njihovih napak in otroci so ga ljubili in bili pridni zaradi njega samega, ne pa zato, da bi se bali smrti ali pekla ali kake druge kazni, kajti ljubezen zaradi kazni, t. j. taka ljubezen, katero mora otrok gojiti, ker bi sicer bil kaznovan (s peklom), ni prava, ni čista ljubezen, to je hinavščina.

Tako je vzgojeval naš božji Odrešitelj nedolžne otroke; vzbujal jim je torej ljubezen do Boga, ne da bi jim grozil s kaznijo, če ga ne bodo ubogali.

To je tudi jedino prava pot pri vzgoji mladine. Kušnja nas uči, da se dá pri otrocih z lepo vse doseči, z grožnjo pa silno malo ali pa nič. Otrok je nežno in rahločutno bitje. Zato mora biti vzgojitelj zelo previden pri izbiranju vzgojevalnih pripomočkov ter dobro preudariti, kako bi bolje vplival na otroka, da bi ta vpliv ne škodoval njegovi duši in ne njegovemu telesu. Zaradi zdravja otrok smo torej vedno zato, da se odpravi iz šole vsak nepotreben psihičen efekt, da se torej ne smejo živo slikati slabi nasledki otroških napak ter otrokom groziti s smrtjo, peklom i. t. d.; to škoduje zdravju otrok. Vzgojujmo jih po vzgledu našega božjega Odrešitelja ter vzbujajmo z ljubeznijo v njih ljubezen, katera vzbuja zopet ljubezen — do Boga.

Dalje piše „Slovenec“: „Mi vender še upamo, da slovenski učitelji s tako pisavo svojega učiteljskega glasila ne bodo zadovoljni i. t. d.“ Namen teh vrstic je očividni; povemo mu pa lahko, čimbolj bode ruval zoper naš list, tem tesneje se ga bode slovensko učiteljsko oklepalo. Če bi bilo „Slovenec“ res ležeče na blagru slovenskega učiteljskega, bi imel večkrat priliko poprijeti za kak članek našega lista, v katerem moledujemo za izboljšanje gnotnega stanja, a tu pa molči!

Okrajna učiteljska skupščina za slovenske in utrakvistične šole Kočevskega okraja zboruje letošnje leto dne 28. kimovca v Velikih Laščah. Poleg običajnih točk je na dnevnem redu tudi: 1. Navodila nadzornika glede poduka in uradnih spisov. 2. Razgovor o ukazih in naredbah šolskih oblasti. 3. Zakaj učenci pozabijo tako radi, kar se nauče, in kako je zoper to napako delovati. Poročevalca določi žreb. 4. Kakšna bodi učiteljska konferenca v dušnem in telesnem oziru. Referirata: gg. Miha Polukar in Jožef Pavčič.

Zamena službe. Učiteljica na dvorazredni ljudski šoli blizu mesta in železnice želi zamenjati službo na Dolenjskem ali Notranjskem. Več pove uredništvo Učiteljskega Tovarisa.

„Knjižnica za mladino“. — 20. snopič je izšel in prinaša črtico: „Bogdanova mlada leta“. Svojim prijateljskom napisal Ludovik Černež: Vsebina je razdeljena v 30. poglavjih in je zelo mična in za mladino poučljiva. — Prihodnji snopič prinese pesmi: „Pisanice“, katere je spisal za slovensko mladino Engelbert Gangl, učitelj v Ljubljani.

Višja dekliška šola. Dež. šolski svet je v svoji seji dne 6. m. m. odobril premenjeni statut višje dekliške šole in vzel na znanje, da se ta zavod otvori dne 1. listopada t. l.

V spomin prihoda Njeg. Veličanstva v Ljubljano povodom potresne katastrofe postavijo v Ljubljani spomenik. Spomenik se postavi v znak hvaležnosti. Za napravo spomenika je dovolil občinski svet ljubljanski svoto do 10.000 gld iz občinskih dohodkov.

Poziv! Odločil sem se izdati za leto 1897 zopet „Popotnikov koledar“ za slov. učitelje z imenikom šol, učiteljev itd. Da bode slednji kolikor toliko brez pogrškov zagledal beli svet, prosim vse p. n. tovarišice in tovariše, kateri so v zadnji izdaji zasledili kakoršno koli pomoč, naj mi jo nemudoma naznani, da jo popravim, preden oddam rokopolis tiskarni. Ob enem pa tudi še jedenkrat prosim vse one, kateri vkljub večkratnim opominom še niso plačali koledarja za 1895. leto, oziroma tudi za 1893. leto ne, da to vendar vsaj 1. prih. meseca gotovo storijo ter mi ne delajo več nepotrebnega dela in stroškov. Vsaj pa je vendar vsak delavec vreden svojega plačila!

M. J. Nerat,
izdajatelj Popotn. koledarja.

Zahvala. Podpisano predsedništvo dovoljuje si tem potom izreči svojo najsrčnejšo zahvalo vsem onim, ki so pripomogli, da se je osmo glavno zborovanje „Zaveze slov. učit. društev“ v avstrijski Nizzi, v divni Opatiji tako sijajno izvršilo. Posebno se pa zahvaljuje: Pripravljalnemu odboru slov. učit. društev, kotara Volosko in njega načelnistva gospodoma Božo Dubrovič-u in Avg. Rajčič-u za obilni trud, ki so ga imeli za prireditve glavne skupščine. Slavnemu pevskemu društvu „Lovor iz Voloske in slavnemu dijaškemu istarskemu tamburaškemu sboru ter kapelniku g. V. G. Brožu in slavnemu vojaški godbi pešpolka Jelčić št. 97 za prijazno sodelovanje pri koncertu. Slavnemu društvu „Zora“ in g. restavralerju Seitzu za brezplačno prepustitev prostorov za zborovanje in koncert. Prečastitemu g. kapelanu za daritev sv. maše v hrvatskem jeziku. — In slednjič slavnemu občinstvu za obilno udeležitev pri koncertu, katero je pokazalo s tem, da ve ceniti delovanje in trud slovenskega učiteljstva.

Predsedništvo „Zaveze slov. učit. društev na Goriškem, Koroškem, Kranjskem in Štajerskem“.

V Št. Jurji pri Kranji, dne 25. vel. srpana 1896.

Ivan Šega s. r.,
t. č. tajnik.

Luka Jelenc,
t. č. predsednik.

Zahvala. Prečastita gospoda Janez Možina župnik v Rovtahn in Janez Hladnik vikar v Čnem vrhu (n. Idrija), potem pa tukajšnja rojakinja blagorodna gospa Marija Vilhar graščakinja na Kalcu in veleposestnica v Rovtahn, nakupili so za 12 gld. lepih molitvenikov in drugih knjig in knjižic, raznega šolskega blaga in spominskih podobice ter obdarovali in razveselili ob šolskem sklepu dne 29. maj. srpana t. l. 130 naših šolarčkov. Za ta lepi dar in prijazno naklonjenost se uljudno podpisano šolsko voditeljstvo v imeni obdarovanih učencev pristrčno zahvaljuje. Takih zlatih src in dobrotnih rok daj nam Bog še več! Bog jih živi!

Voditeljstvo ljudske šole v Rovtahn, dne 21. vel. srpana 1896

A. K. Sežun, šol. voditelj.

Zahvala. Čast gosp. kurat Lovro Rožman v Hrastju je daroval okrajni učiteljski knjižnici v Kranji mnogo zanimivih in koristnih knjig leposlovne in znanstvene vsebine; pridružil se mu je in spopolnil dar g. Jožef Dolinar, učitelj v Mavšičah. Pristrčno se darovateljema zahvaljuje

V Kranju, dne 10. vel. srpana 1896.

Knjižnični odbor.

Uradni razpisi učiteljskih služeb.

Št. 26127 Na novo ustanovljeni mestni slovenski višji dekliški šoli v Ljubljani, koje prvi letnik se ima vsled sklepa občinskega sveta ljubljanskega z dne 22. malega srpana t. l. otvoriti vsaj s 1. listopadom tekečega leta, je namestiti službo nadzorovalne dame s plačo po dogovoru.